

Sygn. akt V KO 21/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 marca 2022 r.

wniosku w przedmiocie wyłączenia sędziego wyznaczonego do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w z. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wyłączyć SSN Andrzeja Stępkę od rozpoznania wniosku skazanego P. W. o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa (...) (sprawa o sygn. akt V KO 62/21).

UZASADNIENIE

Dnia 15 marca 2022 r. Sędzia Sądu Najwyższego Andrzej Stępka, wyznaczony do rozpoznania sprawy P. W., sygn. akt V KO 62/21, wniósł na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 1 k.p.k. o wyłączenie go od rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Wniosek swój uzasadnił tym, że w dniu 16 grudnia 2020 r. rozpoznawał w składzie trzyosobowym, jako sprawozdawca, sprawę o sygn. akt V KZ 51/20, z zażalenia P. W. na postanowienie Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia jego wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na oczywistą bezzasadność, zaś w dniu 6 marca 2018 r., w sprawie o sygn. akt V KO 5/18, jako sędzia rozpoznający wniosek skazanego o wznowienie tegoż samego postępowania karnego, odmówił

przyjęcia tego wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności. W obydwu wcześniejszych wnioskach o wznowienie postępowania, które rozpoznawał SSN Andrzej Stępka, skazany podnosił te same lub zbliżone okoliczności, co we wniosku złożonym w obecnej sprawie o sygn. akt V KO 62/21. Zdaniem Sędziego, okoliczność ta przesądza o niecelowości rozpoznawania przez niego kolejnego wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez P. W., a opartego na tożsamyh podstawach. Taka sytuacja mogłaby bowiem wzbudzić u skazanego obawę, że wniosek ten nie zostanie rozpoznany obiektywnie.

Podzielając argumentację Sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy, jednocześnie biorąc pod uwagę, że Sędzia ten już dwukrotnie wypowiadał się co do zasadności opartego na podobnych podstawach wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończzonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa (...), należało wyłączyć go od rozpoznania sprawy.

Z tych powodów postanowiono jak w sentencji.